

udtages til navnlig at udføre de Politiet paahvilende Hver med Hensyn til *Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser*, forhøjet med 90. Endvidere er Antallet af *Bestillingstillæg* for Tjeneste i civile Afdelinger forhøjet med 40.

Folketingets Udvalg indhentede en Række Oplysninger angaaende Politiets Medvirken ved det civile Luftværn, Forholdet mellem Politistyrken her i Landet og i de øvrige nordiske Lande, om den geografiske Fordeling af Politistyrken i Danmark samt om Anvendelsen af det kvindelige Politi. Disse Oplysninger blev trykt som Bilag til Betænkningen, og Udvalget understregede i denne et af Rigspolitichefen i Skrivelse af 2. Februar 1939 givet Løfte om Udvidelse af Antallet af kvindelige Politibetjente.

Et *Flertal*, bestaaende af *Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti*, gav sin Tilslutning til Lovforslaget og til Ændringsforslagene (se foran), der var stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Finansministeren og Lønningsraadet. De Konservative tog dog Forbehold over for Udvidelsen af *Sikkerhedspolitiet*; i hvert Fald maatte de finde det rigtigt, at Nyorganiseringen af denne Afdeling ikke fandt Sted, før Resultatet af den stedfindende retslige Undersøgelse var tilendebragt. Dette Forbehold blev senere understreget af Partiets Ordfører i Landstinget.

Venstre kunde derimod ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Partiets Ordfører i Folketinget mindede om, at Venstre i sin Tid havde forudsagt, at Enhedspolitiordningen vilde medføre stor Udvidelse af Mandskabsstyrkerne og stærkt stigende Udgifter. Dette var ogsaa gaaet i Opfyldelse. Det foreliggende Forslag var et yderligere Skridt paa denne Vej, som utvivlsomt ogsaa vilde blive befaret — maaske med voksende Hastighed — i den kommende Tid. Venstre følte sig ikke overbevist om, at det ikke vilde være muligt med den forhaandenværende Politistyrke at løse de politimæssige Opgaver paa alle Omraader tilfredsstillende, men for at man ikke under eventuelt uheldige Begivenheder i Landet skulde kunne sige med blot Antydning af Ret, at Venstre endogsaa havde modsat sig, at Regeringen kunde løse sin politimæssige Opgave, vilde Partiets Medlemmer afholde sig fra at stemme baade om Ændringsforslagene og om Lovforslaget.

Kommunisterne stemte ved 3. Behandling imod Lovforslaget. Aksel Larsen ønskede nærmere Oplysning om, hvorledes en Række Spionaffærer havde kunnet udvikle sig saa langt, som Tilfældet var, inden der blev grebet ind og taget fat paa en i hvert Fald delvis Oprømning, og han ansaa det for uomstødeligt fastslaaet, at forskellige nazistiske Kredse, der havde intim Forbindelse med udenlandske Spioner,